

**Kur'an'daki peygamber kıssalarının her biri,
insanođlu var oldukça var olacak
hayati bir problemin çözüm anahtarını verir.**

HZ.ADEM – İBLİS

**Hz Adem ve İblis kıssası,
"hatayı itiraf" ile "hatada ısrar"
arasındaki farkın kıssasıdır.**

HZ. NUH KISSASI

**"Karada gemi yapan adam" kıssasıdır. Alay ederler, tahkir ederler.
"Delinin zoruna bak, denizi bırakmış karada gemi yapıyor" derler.
Toplumsal davranışlarla İlahi irade arasındaki aktif ilişkiyi keşfedemedikleri
için, ilahi müdahalenin bir anda tüm karaları denize çevireceđini hesaba
katmazlar.
Karada gemi yapmak, bunları peşinen göze almak demektir. Nuh bir semboldür;
bütün bunlara rağmen karada gemi yapmayı sürdürmenin sembolü.
Etrafın lafına değil, işine bakmanın sembolü. Gürleyip gelen tufanı önceden
görmenin sembolü...**

HZ. İBRAHİM

**"Hiçbir ateş aşkı yakamaz"ın sembolüdür.
Ki aşk zaten, yanmamak için yanmaktır.**

HZ. İSMAİL KISSASI

Hz. İsmail kıssası, "Teslim ol, kurtul" mesajıdır

HZ. YAKUP

**Hz. Yakub kıssası "Yitiđine gözünü verecek kadar yanarsan, Mısır'da da olsa
kokusunu alırsın"ın kıssasıdır.**

HZ. YUSUF

**Hz. Yusuf kıssası, "Bir kişiden ne çıkar ki?"
diyenerin dillerine Kur'an'ın sürdüğü acı biberdir.**

HZ. MUSA

Hiz. Musa-Firavun kıssası,
"Zulüm ana rahmine kadar uzanınca,
geriye yapacak bir şey kalır mı?" diyenlere,
"Evet! İnanmayan, Firavun'un kucağında yetişen Musa'ya baksın" cevabıdır.

Hanne ve Meryem in kıssası

Hanne,Eyşa,Meryem gibi kadın kahramanları bir imkandır kulluğun
bilincindeki Müslüman kadın için;hem de bulunmaz bir imkan!...
Bizlere; adayanları (Hanne)
Adananları (Meryem)
Bahçıvanları (Zekerriya a.s)

HZ DAVUT ve HZ SÜLEYMAN

Hiz. Davud ve Hiz. Süleyman'ın kıssası,
"Yükselen zamanda güç ve iktidara tapmadan nasıl sultan olunur"un cevabıdır.

HZ ZEKERİYA ve HZ YAHYA

Hiz. Zekerriya ve Hiz. Yahya'nın hayatı,
"Alçalan zamanda imanın onur ve izzetini korumak için nasıl kurban olunur"un
iç dağlayıcı belgesidir.

HZ EYÜP

Hiz. Eyyub'un kıssası
"Sabretmek, hak etmektir"ın ifadesidir
Eyyub peygamber, sabrın Kur'an'daki timsalidir.
Ve Kur'an muhatabının şahsiyetini peygamberlerden verdiği örneklerle inşa eder.
Bunu yaparken muhatabı olan insandan "meleklik" beklemez.
Cesaret, herkesin korktuğu zamanda Donkişotluk yapman değildir.
Cesaret, herkes gibi sen de korktuğun halde,
yapman gerekenden asla vazgeçmemendir.
Korksan da, işini yapmayı sürdürmendir.
Ne diyor Hiz. Eyyub:
"Şeytan bana tarifsiz bir bezginlik ve terkedilmişlik hissi verdi".
Bu bir itiraftır. Ama edebe bakınız;
"bezdim", "bittim", "burama dayandı", "bıktım artık", "yetti gayrı" demiyor.
Bunları hissediyor fakat bu hissın şeytani
bir dürtü olduğunu biliyor ve itiraf ediyor.
Eğer bir hissi kendinizle aynılaştırırsanız,
ona karşı mücadele edemezsiniz.
Yapmanız gereken, önce onun size ait bir şey değil,
size tebelleş olmuş bir şey bilmenizdir.

Ancak ondan sonra o iç dürtüye karşı mücadelede başarı kazanabilirsiniz. Ancak o zaman dizinize derman gelir.

Her zamane insanının yapması gereken talimat belli:

“Ayağını yere vur”. Yani “düş yola”, “davran bakalım”.

Zımnen: yan gelip yatma, ara derdinin dermanını; bak gör, mutlaka bulacaksın!

Çünkü Allah'ın yarası bu!

Peygamber,

Rabbinden kendisine indirilene iman etti, mü'minler de (iman ettiler).

Her biri; Allah'a, meleklerine, kitaplarına ve peygamberlerine iman ettiler ve şöyle dediler:

“Onun peygamberlerinden hiçbirini (diğerinden) ayırt etmeyiz.”

Şöyle de dediler:

“İşittik ve itaat ettik. Ey Rabbimiz! Senden bağışlama dileriz.

Sonunda dönüş yalnız sanadır.”

(BaKaRa 285.Ayet)

